

บทที่ 6

การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส

จากผลวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส (ดูบทที่ 2-5) ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสมาเปรียบเทียบในเรื่องรูปแบบคำเรียกขาน การปรากฏของคำเรียกขาน การใช้คำเรียกขานตามบทบาททางสังคม อายุ เพศ และความใกล้ชิด ผลการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.1 การเปรียบเทียบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส

จากการวิเคราะห์คำเรียกขานในทั้งสองภาษาดังกล่าวในบทที่ 2-5 พบว่าคำเรียกขานในทั้ง 2 ภาษาประกอบด้วยคำต่าง ๆ ตั้งแต่ 1 คำขึ้นไป ส่วนประกอบคำเรียกขานในทั้งสองภาษามีรูปแบบตามการเรียงลำดับก่อนหลังตามกฎแสดงรูปแบบคำเรียกขานในแต่ละภาษา (ดู 2.2 และ 4.2) ดังแสดงในตารางที่ 81

ตารางที่ 81 ส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามลำดับก่อนหลัง

ส่วนประกอบคำเรียกขาน ในภาษาไทย	ส่วนประกอบคำเรียกขาน ในภาษาฝรั่งเศส
1. คำนำหน้า	1. คำขยายฯ
2. คำเรียกญาติ	2. คำนำหน้า

(ตารางที่ 81 ต่อ)

ส่วนประกอบคำเรียกขาน ในภาษาไทย	ส่วนประกอบคำเรียกขาน ในภาษาฝรั่งเศส
3. ยศ	3. คำเรียกญาติ
4. อาชีพ/ตำแหน่ง	4. ยศ
5. ชื่อ	5. อาชีพ/ตำแหน่ง
6. วลีแสดงความรู้สึก	6. ชื่อ
7. คำลงท้าย	7. นามสกุล
	8. วลีแสดงความรู้สึก

จากตารางที่ 81 เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบของส่วนประกอบคำเรียกขานในทั้งสองภาษา จะเห็นได้ว่าส่วนประกอบคำเรียกขานที่มีรูปแบบเหมือนกันในทั้งสองภาษา คือ คำนำหน้า คำเรียกญาติ ยศ อาชีพ/ตำแหน่ง ชื่อ และ วลีแสดงความรู้สึก ส่วนประกอบคำเรียกขานที่มีรูปแบบเฉพาะในแต่ละภาษา คือ คำลงท้าย เป็นส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏเฉพาะคำเรียกขานในภาษาไทย แสดงให้เห็นว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีคำลงท้ายแต่ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่ไม่มีคำลงท้าย ส่วน นามสกุล และ คำขยายแสดงความรู้สึก เป็นส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏเฉพาะคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส แสดงให้เห็นว่าภาษาไทยไม่ใช้ นามสกุล เป็นคำเรียกขานเลย ทั้งนี้เนื่องจากคนไทยเพิ่งจะเริ่มมี นามสกุล ใช้ในสมัยรัชกาลที่ 6 ดังนั้นคนไทย จึงเคยชินในการใช้ ชื่อ ซึ่งการมาแต่ดั้งเดิมในการเรียกขานกันมากกว่าการใช้ นามสกุล เรียกขานกัน รวมทั้งไม่มี คำขยายแสดงความรู้สึก ใช้ในคำเรียกขานในภาษาไทยเลย เนื่องจากไม่มีคำลักษณะดังกล่าวในโครงสร้างภาษาไทย และเมื่อเปรียบเทียบการเรียงลำดับก่อนหลังของส่วนประกอบคำเรียกขานที่นำมาประกอบเป็นคำเรียกขานในแต่ละภาษาจะเห็นได้ว่าส่วนประกอบคำเรียกขาน

ในภาษาไทยสามารถปรากฏตามลำดับ หรือประกอบคำเรียกขานอื่น ๆ เรียงตามลำดับโดย คำนำหน้า เป็นส่วนประกอบลำดับแรกสุด ตามด้วย คำเรียกญาติ ยศ อาชีพ/ตำแหน่ง ชื่อ วลีแสดงความรู้สึก และลำดับสุดท้ายเป็น คำลงท้าย ซึ่งอาจปรากฏหรือไม่ปรากฏในคำเรียกขานก็ได้ ในขณะที่ส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏลำดับแรกคือ คำขยายแสดงความรู้สึก ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ แต่เมื่อปรากฏต้องจะต้องประกอบกับส่วนประกอบอื่น ๆ โดยเรียงลำดับนับตั้งแต่ คำนำหน้า คำเรียกญาติ ยศ อาชีพ/ตำแหน่ง ชื่อ นามสกุล และ วลีแสดงความรู้สึก¹

6.2 การเปรียบเทียบรูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส

จากการเปรียบเทียบรูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษา พบว่ารูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ปรากฏในข้อมูลมีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 82

¹ถึงแม้ว่าในข้อมูลของงานวิจัยไม่พบรูปแบบคำเรียกขาน คำขยายแสดงความรู้สึก+วลีแสดงความรู้สึก แต่ถ้าพิจารณาโดยทั่วไปในภาษาฝรั่งเศสแล้ว ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่ารูปแบบนี้สามารถปรากฏได้เช่น Mon tendre amour

ตารางที่ 82 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทย	รูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส
1. คำนำหน้า 2. คำเรียกญาติ 3. ยศ 4. อาชีพ/ตำแหน่ง 5. ชื่อ - 6. วลีแสดงความรู้สึก 7. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ 8. คำนำหน้า+อ./ต. 9. คำนำหน้า+ชื่อ - 10. คำนำหน้า+วลีฯ 11. คำเรียกญาติ+อ./ต. 12. คำเรียกญาติ+ชื่อ - - - - - - 13. ชื่อ+วลีฯ -	1. คำนำหน้า 2. คำเรียกญาติ 3. ยศ 4. อาชีพ/ตำแหน่ง 5. ชื่อ 6. นามสกุล 7. วลีแสดงความรู้สึก - 8. คำนำหน้า+อ./ต. 9. คำนำหน้า+ชื่อ 10. คำนำหน้า+นามสกุล - - 11. คำเรียกญาติ+ชื่อ 12. คำเรียกญาติ+วลีฯ 13. ยศ+นามสกุล 14. อ./ต.+ชื่อ 15. อ./ต.+นามสกุล 16. ชื่อ+นามสกุล 17. ชื่อ+วลี 18. คำขยายฯ+คำนำหน้า

ตารางที่ 82 (ต่อ)

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทย	รูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส
-	19. คำขยายฯ+คำเรียกญาติ
-	20. คำขยายฯ+อ./ต.
-	21. คำขยายฯ+ชื่อ
-	22. คำขยายฯ+คำนำหน้า+อ./ต.
-	23. คำขยายฯ+คำนำหน้า+ชื่อ
-	24. คำขยายฯ+คำนำหน้า+นามสกุล
-	25. คำขยายฯ+อ./ต.+นามสกุล
14. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-

จากตารางที่ 82 จะเห็นได้ว่ารูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษาแบ่งเป็น 3 ประเภทเหมือนกัน คือ คำเรียกขานที่มีส่วนประกอบเดียว ๆ คำเรียกขานที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วน และคำเรียกขานที่มีส่วนประกอบ 3 ส่วน แต่มีจำนวนรูปแบบในแต่ละประเภทต่างกัน คือ

1. คำเรียกขานที่มีส่วนประกอบเดียว ๆ ในภาษาไทย มี 6 รูปแบบ แต่ในภาษาฝรั่งเศสมี 8 รูปแบบ รูปแบบที่ไม่ปรากฏในคำเรียกขานในภาษาไทย แต่ปรากฏในภาษาฝรั่งเศส ได้แก่ นามสกุล และ คำขยายแสดงความรู้สึก

2. คำเรียกขานที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วนในภาษาไทย มี 7 รูปแบบ แต่ในภาษาฝรั่งเศสมี 14 รูปแบบ รูปแบบที่ไม่ปรากฏในคำเรียกขานในภาษาไทย แต่ปรากฏในภาษาฝรั่งเศสได้แก่ คำนำหน้า+นามสกุล คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก ยศ+นามสกุล อาชีพ/ตำแหน่ง+ชื่อ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล และ ชื่อ+นามสกุล คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า คำขยายแสดงความรู้สึก+คำเรียกญาติ

คำขยายแสดงความรู้สึก+อาชีพ/ตำแหน่ง คำขยายแสดงความรู้สึก+ชื่อ รูปแบบ
ที่ไม่ปรากฏในคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส แต่ปรากฏในภาษาไทยได้แก่ คำนำหน้า
+คำเรียกญาติ คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก คำเรียกญาติ+อาชีพ/ตำแหน่ง รูป
แบบที่ปรากฏในคำเรียกขานในทั้งสองภาษา ได้แก่ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง คำ
นำหน้า+ชื่อ คำเรียกญาติ+ชื่อ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก

3. คำเรียกขานที่มีส่วนประกอบ 3 ส่วนในภาษาไทย มี 1 รูปแบบ
และในภาษาฝรั่งเศสมี 4 รูปแบบและเป็นรูปแบบที่ไม่มีรูปแบบใดเหมือนกันเลย คือ
รูปแบบที่ปรากฏในภาษาไทย ได้แก่ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ ส่วนรูปแบบที่
ปรากฏในภาษาฝรั่งเศส ได้แก่ คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง
คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า+ชื่อ คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า+นาม-
สกุล และ คำขยายแสดงความรู้สึก+อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล

จากรูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษานี้ ผู้วิจัยได้นำมาเปรียบเทียบ
ปริมาณการปรากฏคำเรียกขานในทั้งสองภาษาว่ามีปริมาณการใช้แตกต่างกันอย่างไร
ดังจะกล่าวในตอนต่อไปดังนี้

6.3 การเปรียบเทียบการปรากฏของคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส

จากการเปรียบเทียบการปรากฏของคำเรียกขานในทั้งสองภาษาพบว่า
รูปแบบคำเรียกขานมีการปรากฏเหมือน และ ต่างกันในทั้งสองภาษาตามปริมาณการ
ปรากฏในแต่ละภาษาที่คิดเป็นร้อยละดังแสดงในตารางที่ 83 โดยตารางแนวนอนตั้ง
แสดงคำเรียกขานทุกรูปแบบที่ปรากฏในทั้งสองภาษาและตารางแนวนอนแสดงปริมาณ
การใช้เมื่อคิดเป็นร้อยละในแต่ละภาษา ส่วนเครื่องหมาย (-) แสดงว่าไม่มีรูปแบบ
ที่ระบุในภาษานั้น ๆ ดังนี้คือ

ตารางที่ 83 การปรากฏของคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส

รูปแบบคำเรียกขาน	ปริมาณการปรากฏ ภาษาไทย (ร้อยละ)	ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ)
1. คำนำหน้า	5.77	10.20
2. คำเรียกญาติ	16.07	8.71
3. ยศ	0.47	1.77
4. อาชีพ/ตำแหน่ง	0.64	10.93
5. ชื่อ	41.69	39.46
6. นามสกุล	-	0.85
7. วลีแสดงความรู้สึก	0.56	6.55
8. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	4.60	-
9. คำนำหน้า+อ./ต.	0.95	2.90
10. คำนำหน้า+ชื่อ	21.22	2.16
11. คำนำหน้า+นามสกุล	-	7.06
12. คำนำหน้า+วลีฯ	0.20	-
13. คำเรียกญาติ+อ./ต.	0.11	-
14. คำเรียกญาติ+ชื่อ	7.61	0.40
15. คำเรียกญาติ+วลีฯ	-	0.11
16. ยศ+นามสกุล	-	0.06
17. อ./ต.+ชื่อ	-	0.17
18. อ./ต.+นามสกุล	-	0.63
19. ชื่อ+นามสกุล	-	0.17

ตารางที่ 83 (ต่อ)

รูปแบบคำเรียกขาน	ปริมาณการปรากฏ ภาษาไทย (ร้อยละ)	ภาษาฝรั่งเศส (ร้อยละ)
20. ชื่อ+วลีฯ	0.03	0.06
21. คำขยายฯ+คำนำหน้า	-	1.25
22. คำขยายฯ+คำเรียกญาติ	-	0.91
23. คำขยายฯ+อ./ต.	-	1.14
24. คำขยายฯ+ชื่อ	-	4.27
25. คำขยายฯ+คำนำหน้า+อ./ต.	-	0.06
26. คำขยายฯ+คำนำหน้า+ชื่อ	-	0.06
27. คำขยายฯ+คำนำหน้า+นามสกุล	-	0.06
28. คำขยายฯ+อ./ต.+นามสกุล	-	0.06
29. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ	0.08	-

จากตารางที่ 83 เมื่อเปรียบเทียบการปรากฏของคำเรียกขานโดยรวมทั้งหมดในทั้งสองภาษาจะเห็นได้ว่า คำเรียกขานที่ปรากฏมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. คำเรียกขานที่ปรากฏใช้ในทั้งสองภาษามี 10 รูปแบบเมื่อพิจารณาปริมาณการปรากฏแล้วพบว่ามีปริมาณการใช้ที่แตกต่างกัน ดังนี้คือ คำเรียกญาติ คำนำหน้า+ชื่อ และ คำเรียกญาติ+ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้ในภาษาไทยมากกว่าในภาษาฝรั่งเศสอย่างเห็นได้ชัด แสดงให้เห็นว่าคนไทยใช้ คำเรียกญาติ คำนำหน้า+ชื่อ และ คำเรียกญาติ+ชื่อ เรียกผู้ฟังมากกว่าคนฝรั่งเศส สำหรับ คำนำหน้าอาชีพ/ตำแหน่ง และ วลีแสดงความรู้สึก เป็นคำเรียกขานที่ใช้ในภาษาฝรั่งเศสมากกว่าภาษาไทยอย่างเห็นชัด แสดงให้เห็นว่าคนไทยใช้ คำนำหน้า อาชีพ/ตำแหน่ง และ วลีแสดงความรู้สึก เรียกผู้ฟังน้อยกว่าคนฝรั่งเศส สำหรับคำเรียกขานอื่น ๆ

อีก 4 รูปแบบเป็นคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่มีปริมาณการปรากฏใกล้เคียงกัน คือ มากกว่าหรือน้อยกว่ากันไม่ถึงร้อยละ 5 ได้แก่ ยศ ชื่อ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง และ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก

2. คำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาไทย แต่ไม่ปรากฏในภาษาฝรั่งเศส ได้แก่ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก คำเรียกญาติ+อาชีพ/ตำแหน่ง และ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ เมื่อพิจารณารูปแบบโดยรวมทั้งรูปแบบที่ปรากฏในภาษาไทยมากกว่าในภาษาฝรั่งเศส (ดูข้อ 1) และรูปแบบที่ปรากฏเฉพาะในภาษาไทยจะเห็นได้ว่า คำเรียกญาติ เป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขานเป็นส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีความผูกพันเป็นญาติกันมากกว่าคนฝรั่งเศส รวมทั้ง คำนำหน้า ก็เป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขานเป็นส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับ คำเรียกญาติ แต่ก็ยังพบว่ามีการใช้น้อยกว่า คำเรียกญาติ มาก

3. คำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาฝรั่งเศส แต่ไม่ปรากฏในภาษาไทย ได้แก่ นามสกุล คำนำหน้า+นามสกุล คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก ยศ+นามสกุล อาชีพ/ตำแหน่ง+ชื่อ อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล ชื่อ+นามสกุล คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า คำขยายแสดงความรู้สึก+คำเรียกญาติ คำขยายแสดงความรู้สึก+อาชีพ/ตำแหน่ง คำขยายแสดงความรู้สึก+ชื่อ คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า+ชื่อ คำขยายแสดงความรู้สึก+คำนำหน้า+นามสกุล และ คำขยายแสดงความรู้สึก+อาชีพ/ตำแหน่ง+นามสกุล เมื่อพิจารณารูปแบบส่วนใหญ่จะเห็นได้ว่า นามสกุล และ คำขยายแสดงความรู้สึก เป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขาน แสดงให้เห็นว่าคนไทยไม่ใช้นามสกุลเป็นคำเรียกขานหรือเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขานเลยและคนไทยมีการแสดงออกถึงความรู้สึกของตนน้อยกว่าคนฝรั่งเศส เนื่องจากเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทยแล้วพบว่าคำเรียกขานที่แสดงความรู้สึกอันได้แก่ วลีแสดงความรู้สึก นั้น ปรากฏใช้ในแต่ละบทบาททางสังคมของผู้พูดน้อยกว่าในภาษาฝรั่งเศส รวมทั้งคำเรียกขานในภาษาไทยไม่ปรากฏ คำขยายแสดงความรู้สึก เป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขานเลย

6.4 การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตาม บทบาททางสังคมของผู้พูด

การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาแต่ละรูปแบบแตกต่างกันไปตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งบทบาททางสังคมเป็นปัจจัยกำหนดรูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษา ในการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ตามบทบาททางสังคมของผู้พูดที่สัมพันธ์กับผู้ฟังซึ่งมี 12 บทบาท ผู้วิจัยมุ่งเปรียบเทียบรูปแบบที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับหนึ่ง เพราะต้องการให้เห็นแนวโน้มการใช้รูปแบบที่สำคัญที่สุดพบว่ามีลักษณะดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.4.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่าง ญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อยตามบทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย และญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ในทั้งสองภาษา มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 84

ตารางที่ 84 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อยตามบทบาททางสังคม

ภาษา	บทบาททางสังคม	ก. ญาติผู้ใหญ่เรียกญาติผู้น้อย	ข. ญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่
		ภาษาไทย	ชื่อ
ภาษาฝรั่งเศส		ชื่อ	คำเรียกญาติ

ตารางที่ 87 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตาม
บทบาททางสังคม

ภาษา	บทบาท ทางสังคม	เพื่อนเรียกขานกัน
ภาษาไทย		ชื่อ
ภาษาฝรั่งเศส		ชื่อ

จากตารางที่ 87 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานระหว่างเพื่อนใน
ทั้งสองภาษามีรูปแบบเหมือนกัน คือ เพื่อนเรียกขานกันด้วย ชื่อ เหมือนกัน

6.4.5 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคู่รัก
ตามบทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่คู่รักใช้เรียกขานกันในทั้งสองภาษามีรูปแบบดัง
แสดงในตารางที่ 88

ตารางที่ 88 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคู่รักตาม
บทบาททางสังคม

ภาษา	บทบาท ทางสังคม	คู่รักเรียกขานกัน
ภาษาไทย		ชื่อ
ภาษาฝรั่งเศส		ชื่อ

จากตารางที่ 88 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานระหว่างคู่รักใน
ทั้งสองภาษามีรูปแบบเหมือนกัน คือ คู่รักเรียกขานกันด้วย ชื่อ เหมือนกัน

6.4.6 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคน
รู้จักตามบทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันในทั้งสองภาษามีรูปแบบ
ดังแสดงในตารางที่ 89

ตารางที่ 89 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จัก
ตามบทบาททางสังคม

ภาษา	บทบาท ทางสังคม	คนรู้จักเรียกขานกัน
ภาษาไทย		คำนำหน้า+ชื่อ
ภาษาฝรั่งเศส		ชื่อ

จากตารางที่ 89 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานระหว่างคนรู้จักในทั้งสองภาษามีรูปแบบแตกต่างกัน คือ คนรู้จักจะเรียกขานกันด้วย คำนำหน้า+ชื่อ ในภาษาไทย และ ชื่อ ในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างคนรู้จักในสังคมไทยมีความห่างเหินกันมากกว่าในสังคมฝรั่งเศส

6.4.7 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนไม่รู้จักตามบทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่คนไม่รู้จักใช้เรียกขานกันในทั้งสองภาษา มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 90

ตารางที่ 90 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนไม่รู้จักตามบทบาททางสังคม

ภาษา	บทบาททางสังคม	คนไม่รู้จักเรียกขานกัน
	ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส	คำนำหน้า คำนำหน้า

จากตารางที่ 90 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานระหว่างคนไม่รู้จักในทั้งสองภาษามีรูปแบบเหมือนกัน คือ คนไม่รู้จักต่างเรียกขานกันด้วย คำนำหน้า เหมือนกัน

6.4.8 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการตามบทบาททางสังคม

คำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการและผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการ มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 91

ตารางที่ 91 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้
รับบริการตามบทบาททางสังคม

ภาษา \ บทบาททางสังคม	ก. ผู้ให้บริการ เรียก ผู้รับบริการ	ข. ผู้รับบริการ เรียก ผู้ให้บริการ
ภาษาไทย	คำนำหน้า	คำนำหน้า อาชีพ/ตำแหน่ง
ภาษาฝรั่งเศส	คำนำหน้า	คำนำหน้า+อ./ต. อาชีพ/ตำแหน่ง

จากตารางที่ 91 จะเห็นได้ว่าการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษา
ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการมีรูปแบบเหมือนกันคือ ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการ
ด้วย คำนำหน้า เหมือนกันและผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง
เหมือนกัน นอกจากนี้ คำนำหน้า และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่
ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการในภาษาไทยด้วย

6.4.9 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามบทบาททางสังคมของผู้พูด

จากการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษา จะ
เห็นได้ว่าบทบาททางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดการใช้คำเรียกขานรูปแบบต่าง ๆ
ในทั้งสองภาษา ดังจะเห็นได้จาก

1. การใช้คำเรียกขานระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อยและผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์แบบไม่สมมูลกัน คือ ฝ่ายหนึ่งมีสถานภาพสูงหรือต่ำกว่าอีกฝ่ายหนึ่งนั้นมีการใช้คำเรียกขานที่มีรูป

แบบต่างกัน ผู้พูดที่มีสถานภาพสูงกว่า เรียกผู้ฟังที่มีสถานภาพต่ำกว่าด้วย ชื่อ ดังเช่น ญาติผู้ใหญ่ เรียกญาติผู้น้อยและผู้บังคับบัญชา เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ชื่อ แต่ผู้พูดที่มีสถานภาพต่ำกว่าจะไม่ใช้ ชื่อ เรียกผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่า ดังเช่นญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่ด้วย คำ เรียกญาติ เหมือนกันในทั้งสองภาษา และผู้ใต้บังคับบัญชา เรียกผู้บังคับบัญชาด้วย คำนำหน้า+ชื่อ ในภาษาไทย แต่ใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง ในภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่าในสังคมไทยและสังคมฝรั่งเศสนั้น ชื่อ แสดงให้เห็นถึงผู้พูดที่มีสถานภาพทางสังคมที่สูงกว่าผู้ฟัง และผู้พูดที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำกว่าจะไม่ใช้ ชื่อ เรียกผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่า โดยจะใช้คำเรียกขานรูปแบบอื่นซึ่งในสังคมฝรั่งเศส จะให้ความสำคัญกับอาชีพหรือตำแหน่งมากกว่าในสังคมไทย ดังนั้นผู้ที่สถานภาพต่ำกว่าจึงใช้ อาชีพ/ตำแหน่ง เรียกผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่า ซึ่งต่างจากสังคมไทยที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับอาชีพหรือตำแหน่งเลย ดังนั้น ผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่าจึงใช้ คำนำหน้า+ชื่อ แทนการใช้ ชื่อ ตามลำพัง

2. การใช้คำเรียกขานระหว่างสามีกับภรรยา ระหว่างเพื่อน ระหว่างคู่รัก ระหว่างคนรู้จัก และระหว่างคนไม่รู้จัก ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์แบบสมดุ คือ ต่างฝ่ายต่างมีบทบาททางสังคมที่เหมือนกัน ดังนั้นคำเรียกขานที่ทั้งสองฝ่ายใช้เรียกกันจึงมีรูปแบบเหมือนกัน ดังเช่น ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกขานกันระหว่างสามีกับภรรยา ระหว่างคู่รัก และระหว่างเพื่อนในทั้งสองภาษา นอกจากนี้ ชื่อ ยังเป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกกันระหว่างคนรู้จักในภาษาฝรั่งเศสด้วย แต่เมื่อคนรู้จักเรียกขานกันในภาษาไทยจะใช้ คำนำหน้า+ชื่อ ส่วน คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้เรียกกันในหมู่คนไม่รู้จักในทั้งสองภาษา แสดงให้เห็นว่า ชื่อ หมายถึง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากที่สุด ในทั้งสองภาษา เมื่อผู้พูดกับผู้ฟังมีสถานภาพทางสังคมเท่าเทียมกัน ส่วน คำนำหน้า หมายถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันน้อยที่สุด เมื่อใช้โดยผู้พูดที่มีสถานภาพเท่ากับผู้ฟัง และเป็นที่น่าสังเกตว่าความสัมพันธ์ระหว่างคนรู้จักในสังคมไทยกับสังคมฝรั่งเศสต่างกันคือความสัมพันธ์ระหว่างคนรู้จักในสังคมไทยมีความใกล้ชิดกันน้อยกว่าในสังคมฝรั่งเศส ดังจะเห็นได้จากในสังคมฝรั่งเศสนั้นคนรู้จักมักเรียกขานกันด้วย ชื่อ ในขณะที่ในสังคม

ไทยคนรู้จักมักเรียกขานกันด้วย คำนำหน้า+ชื่อ แทนการใช้ ชื่อ ตามลำดับ

3. การใช้คำเรียกขานระหว่างผู้ให้บริการ กับผู้รับบริการ ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์แบบเป็นกลาง ซึ่งไม่สามารถตัดสินได้ว่าฝ่ายใดมีสถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่า จัดเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันน้อยเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนไม่รู้จัก คำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ คือ คำนำหน้า ในทั้งสองภาษา ส่วนคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการในภาษาไทยได้แก่ คำนำหน้า อาชีพ/ตำแหน่ง หรือ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งในภาษาฝรั่งเศสคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการมีรูปแบบเหมือนกับในภาษาไทย คือ อาชีพ/ตำแหน่ง แต่ในภาษาฝรั่งเศสไม่มีรูปแบบคำเรียกขานที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการเพิ่มขึ้นมาเช่นเดียวกับในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งได้แก่ คำนำหน้า และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง จากรูปแบบการใช้คำเรียกขานระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการในทั้งสองภาษา สะท้อนให้เห็นว่าในสังคมไทยกับสังคมฝรั่งเศสนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ จัดได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันน้อยมาก ดังจะเห็นได้จาก คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้ให้บริการ และ คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้รับบริการเช่นเดียวกับ อาชีพ/ตำแหน่ง หรือ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง

6.5 การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากผลการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดที่มากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าผู้ฟัง ในเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟังนั้น ผู้วิจัยเปรียบเทียบรูปแบบที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับหนึ่งเพราะต้องการให้เห็นแนวโน้มการใช้รูปแบบที่สำคัญที่สุดเช่นเดียวกับ 6.4 บทบาททางสังคมของผู้พูดที่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามอายุนี้เป็นบทบาทเดียวกับที่วิเคราะห์ใน 3.1 และ

5.1 ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา สามี ภรรยา เพื่อน คู่รัก คนรู้จัก คนไม่รู้จัก ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ อนึ่ง ตารางแสดงการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามอายุนั้นแน่นอนจะแสดงรูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษา และแนวตั้งแสดงอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำเรียกขานที่ใช้มากเป็นอันดับหนึ่งในทั้งสองภาษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.5.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาตามอายุ

ก. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามอายุ
การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้บังคับบัญชาอายุ

มากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาของตน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 92

ตารางที่ 92 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

ภาษา อายุ	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า+ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 92 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่าและเท่ากันเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาของตนด้วย ชื่อ เหมือนกัน สำหรับผู้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่าใช้ คำนำหน้า+ชื่อ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาของตน แต่ในภาษาฝรั่งเศสผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ชื่อ โดยไม่คำนึงว่าตนเองจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ใต้บังคับบัญชา แสดงให้เห็นว่าอายุไม่ใช่ปัจจัยกำหนดรูปแบบคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา แต่อายุเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชามีอายุน้อยกว่าเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาอายุมากกว่า ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาในสังคมไทยกับสังคมฝรั่งเศสต่างกันเมื่อพิจารณาตามอายุ คือในสังคมฝรั่งเศสเมื่อผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาจะคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนซึ่งมีสถานภาพสูงกว่าผู้ใต้บังคับบัญชาแทนที่จะคำนึงถึงอายุของตน ดังนั้น ชื่อ จึงเป็นคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า ในขณะที่ในสังคมไทยเมื่อผู้บังคับบัญชาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาจะคำนึงถึงอายุนอกเหนือจากบทบาททางสังคมคือ ผู้บังคับบัญชาที่มีอายุน้อยกว่าจะยกย่องผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีอายุมากกว่าของตนด้วย คำนำหน้า+ชื่อ แทนการใช้ ชื่อ ตามลำพัง ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยทั่วไป

- ข. คำเรียกขานในภาษาไทยกับในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามอายุ
การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ใต้บังคับบัญชา

อายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียกผู้บังคับบัญชา มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 93

ตารางที่ 93 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้
บังคับบัญชาตามอายุ

อายุ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า+ชื่อ	อาชีพ/ตำแหน่ง
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	คำนำหน้า+ชื่อ	อาชีพ/ตำแหน่ง
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า, คำเรียกญาติ	อาชีพ/ตำแหน่ง

จากตารางที่ 93 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับ
บัญชาอายุมากกว่า และเท่ากันใช้เรียกผู้บังคับบัญชาของตนมีรูปแบบเหมือนกัน คือ
คำนำหน้า+ชื่อ แต่เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่าผู้บังคับบัญชาโดยใช้คำนำหน้า หรือ
คำเรียกญาติ ในการเรียกผู้บังคับบัญชาของตน แต่ในภาษาฝรั่งเศสผู้ใต้บังคับบัญชา
เรียกผู้บังคับบัญชาของตนด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เหมือนกันไม่ว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะมี
อายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้บังคับบัญชาของตน แสดงให้เห็นว่าอายุเป็น
ปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาของตน
โดยเฉพาะเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่าเรียกผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่า กล่าวคือ
ผู้ใต้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่าแสดงความเคารพผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่าของตนมากขึ้น
ซึ่งจะเห็นได้จากการใช้ คำนำหน้า หรือ คำเรียกญาติ แทนการใช้ คำนำหน้า+ชื่อ
แต่อายุไม่ใช่ปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียก
ผู้บังคับบัญชา กล่าวคือผู้ใต้บังคับบัญชาคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนที่มีสถานภาพ
ต่ำกว่าผู้บังคับบัญชาของตนโดยไม่คำนึงถึงอายุ

6.5.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทย กับ ภาษาฝรั่งเศสระหว่าง สามวัยกับภรรยาตามอายุ

ก. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่สามวัยใช้
เรียกภรรยาตามอายุ

การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่สามวัยใช้เรียกภรรยาของตนตามอายุนั้นไม่ครบทุกระดับอายุ 3 ระดับที่วิเคราะห์ กล่าวคือ คำเรียกขานในภาษาไทยที่สามวัยใช้เรียกภรรยาที่ปรากฏเฉพาะในข้อมูล เมื่อสามวัยอายุมากกว่าและเท่ากับภรรยา และคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสปรากฏเฉพาะข้อมูลเมื่อสามวัยอายุเท่ากับภรรยา คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่สามวัยใช้เรียกภรรยาของตนตามอายุ มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 94

ตารางที่ 94 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่สามวัยใช้เรียกภรรยาตามอายุ

อายุ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	ชื่อ	ไม่พบในข้อมูล
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	ไม่พบในข้อมูล	ไม่พบในข้อมูล

จากตารางที่ 94 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่สามวัยใช้เรียกภรรยาจากข้อมูลที่ปรากฏในระดับอายุเหมือนกัน คือ เมื่อสามวัยเรียกภรรยาที่อายุเท่ากันด้วย ชื่อ นอกจากนี้คำเรียกขานในภาษาไทยที่สามวัยอายุมากกว่าภรรยา คือ ชื่อ เช่นเดียวกันแต่ไม่ปรากฏคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากสามวัยและ

ภรรยาที่พบในขณะรวบรวมข้อมูลปรากฏเฉพาะระดับอายุที่เท่ากัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอายุไม่ใช่ปัจจัยกำหนดค่าเรียกขานในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยา เนื่องจากสามีที่อายุมากกว่าและเท่ากันกับภรรยาจะเรียกภรรยาของตนด้วย ชื่อ เหมือนกัน

ข. ค่าเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ภรรยาใช้เรียกสามีตามอายุ

การใช้ค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ภรรยาใช้เรียกสามีของตนอายุนั้นไม่ครบทุกระดับ 3 ระดับที่วิเคราะห์ กล่าวคือ ค่าเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามีปรากฏเฉพาะในข้อมูลเมื่อภรรยาอายุเท่ากันและน้อยกว่าสามี และค่าเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ภรรยาใช้เรียกสามีปรากฏเฉพาะในข้อมูลเมื่อภรรยาอายุเท่ากับสามี ค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ภรรยาใช้เรียกสามีของตนตามอายุ มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 95

ตารางที่ 95 ค่าเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ภรรยาใช้เรียกสามีตามอายุ

ภาษา อายุ	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	ไม่พบในข้อมูล	ไม่พบในข้อมูล
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	<u>ชื่อ</u>	<u>ชื่อ</u>
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	ค่าเรียกญาติ+ <u>ชื่อ</u>	ไม่พบในข้อมูล

จากตารางที่ 95 จะเห็นได้ว่าจากข้อมูลค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ปรากฏในระดับอายุเหมือนกัน คือ เมื่อภรรยาเรียกสามีที่อายุเท่ากันด้วย ชื่อ เหมือนกัน นอกจากนี้ค่าเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาอายุน้อยกว่าเรียกสามีอายุ

มากกว่าคือ คำเรียกญาติ+ชื่อ แต่ไม่ปรากฏคำเรียกخانในภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากอายุของภรรยาที่พบในขณะรวบรวมข้อมูลปรากฏเฉพาะระดับอายุเท่ากับสามี การใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ แทน ชื่อ ที่ภรรยาอายุน้อยกว่าเรียกสามีอายุมากกว่าในภาษาไทย แสดงให้เห็นว่า อายุเป็นปัจจัยในการกำหนดคำเรียกخانในภาษาไทยที่ภรรยาเรียกสามีของตน โดยเฉพาะเมื่อผู้พูดซึ่งเป็นภรรยามีอายุน้อยกว่าสามีของตน ข้อเท็จจริงนี้อาจเนื่องมาจาก ในสังคมไทยสมัยก่อนภรรยาซึ่งมักมีอายุน้อยกว่าสามีมักแสดงความเคารพสามีอย่างเด่นชัด ในปัจจุบันนี้ภรรยาและสามีมีบทบาททางสังคมที่เท่าเทียมกันซึ่งจะเห็นได้จาก การใช้ ชื่อ เรียกขานกันมากที่สุดตามบทบาททางสังคม แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันภรรยายังคงให้ความเคารพสามี เช่นในสมัยก่อนเมื่อมีอายุน้อยกว่าสามี

6.5.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตามอายุ

คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่เพื่อนอายุมากกว่า เท่ากันและน้อยกว่าใช้เรียกขานกัน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 96

ตารางที่ 96 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกันตามอายุ

ภาษา อายุ	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	ชื่อ, คำนำหน้า+ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำเรียกญาติ+ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 96 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนเรียกขานกันไม่ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าด้วย ชื่อ เหมือนกัน ในขณะที่คำเรียกขานในภาษาไทยที่เพื่อนเรียกขานกันจะมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามอายุ คือ เมื่อผู้พูดอายุมากกว่าเรียกเพื่อนอายุน้อยกว่า และเพื่อนอายุเท่ากันเรียกขานกันจะใช้ ชื่อ เป็นคำเรียกขาน และผู้พูดอายุมากกว่าจะใช้ คำนำหน้า+ชื่อ เรียกเพื่อนอายุน้อยกว่าเช่นเดียวกับ ชื่อ ด้วย แต่เมื่อผู้พูดอายุน้อยกว่าเรียกเพื่อนอายุมากกว่าจะใช้คำเรียกญาติ+ชื่อ แทนการใช้ ชื่อ แสดงให้เห็นว่าอายุเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่เพื่อนใช้เรียกขานกัน โดยเฉพาะเมื่อเพื่อนอายุน้อยกว่าเรียกเพื่อนอายุมากกว่า แต่อายุไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกันซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในสังคมไทยจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันน้อยลง เมื่อเพื่อนที่อายุน้อยกว่าเรียกเพื่อนที่อายุมากกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะในสังคมไทยผู้ที่อายุน้อยกว่ามักให้ความเคารพผู้ที่อายุมากกว่า ดังนั้นความใกล้ชิดสนิทสนมจึงน้อยลงไปด้วย ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในสังคมฝรั่งเศสไม่ได้รับอิทธิพลจากอายุที่แตกต่างกันเลย จะเห็นได้จากการใช้ ชื่อ ตามลำดับเรียกขานกันเสมอ

6.5.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่าง

คู่รักตามอายุ

คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้พูดอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียกคู่รักของตน มีรูปแบบดังแสดงตารางที่ 97

ตารางที่ 97 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามอายุ

อายุ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำเรียกญาติ+ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 97 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามอายุนั้นมีรูปแบบเหมือนกัน คือ ชื่อ แม้ว่าฝ่ายหนึ่งจะมีอายุมากกว่าเท่ากัน หรือ น้อยกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ในขณะที่คำเรียกขานในภาษาไทยที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามอายุนั้นจะมีรูปแบบแตกต่างกัน คือ เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่า หรือ เท่ากับคู่รักของตนก็จะใช้ ชื่อ ในการเรียกเช่นเดียวกับในภาษาฝรั่งเศส แต่เมื่อผู้พูดมีอายุน้อยกว่าคู่รักของตนก็จะใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ แทน แสดงให้เห็นว่าอายุไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักใช้เรียกขานกัน โดยเฉพาะเมื่อผู้พูดอายุน้อยกว่าเรียกคนรักของตนที่อายุมากกว่า กล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักยังคงเป็นความสัมพันธ์ที่ทั้งสองฝ่ายต่างมีสถานภาพเท่าเทียมกันไม่ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่า แต่อายุเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่คู่รักใช้เรียกขานกัน โดยเฉพาะเมื่อผู้พูดอายุน้อยกว่าเรียกคู่รักของตนที่อายุมากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ทั้งสองฝ่ายต่างมีสถานภาพเท่าเทียมกันนั้นจะเปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์ที่ผู้พูดมีสถานภาพต่ำกว่าผู้ฟังที่เป็นคนรักของตน เนื่องจากอายุของผู้พูดน้อยกว่าผู้ฟัง ดังนั้นจึงใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ แทนการใช้ ชื่อ ตามลำพังเรียกคนรักของตนเพื่อแสดงความเคารพหรือยกย่องมากขึ้น

6.5.5 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคน
รู้จักตามอายุ

คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่คนรู้จักอายุมากกว่า เท่ากัน
และน้อยกว่าใช้เรียกขานกัน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 98

ตารางที่ 98 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขาน
ตามอายุ

อายุ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า+ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	คำนำหน้า+ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำเรียกญาติ+ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 98 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่คนรู้จักกัน
ใช้เรียกขานกันตามอายุมีรูปแบบต่างกัน คือ เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่า หรือเท่ากับผู้ฟัง
ที่รู้จักกับตนนั้นก็ใช้ คำนำหน้า+ชื่อ ในการเรียก แต่เมื่อผู้พูดมีอายุน้อยกว่าผู้ฟังที่
รู้จักกับตนก็จะใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ แทน คำนำหน้า+ชื่อ ในการเรียก ในขณะที่คำ
เรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันตามอายุนี้มีรูปแบบเหมือนกันคือ
ชื่อ โดยไม่คำนึงว่าผู้พูดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ฟังที่รู้จักกับตนแสดง
ให้เห็นว่าอายุเป็นปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่คนรู้จักใช้เรียกขานกัน
โดยเฉพาะเมื่อผู้พูดอายุน้อยกว่าเรียกคนรู้จักอายุมากกว่าเพื่อแสดงความเคารพหรือ
ยกย่องมากขึ้น แต่อายุไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้
เรียกขานกันกล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างคนรู้จักนั้นยังคงไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

6.5.6 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคน
ไม่รู้จึกตามอายุ

คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่คนไม่รู้จึกอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียกขานกัน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 99

ตารางที่ 99 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จึกใช้เรียกขานกันตามอายุ

ภาษา อายุ	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า	คำนำหน้า
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	คำนำหน้า	คำนำหน้า
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำเรียกญาติ	คำนำหน้า

จากตารางที่ 99 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่คนไม่รู้จึกกันใช้เรียกขานกันตามอายุมีรูปแบบแตกต่างกัน คือ เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่า หรือเท่ากับผู้ฟังที่รู้จึกกับตนนั้นจะใช้ คำนำหน้า ในการเรียก แต่เมื่อผู้พูดมีอายุน้อยกว่าผู้ฟังที่รู้จึกกับตนจะใช้ คำเรียกญาติ แทน คำนำหน้า ในการเรียก ในขณะที่คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จึกกันใช้เรียกขานกันตามอายุนั้นมีรูปแบบเหมือนกัน คือ คำนำหน้า โดยไม่คำนึงว่าผู้พูดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ฟังที่รู้จึกกับตน แสดงให้เห็นว่าอายุเป็นปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่คนไม่รู้จึกกันใช้เรียกขาน โดยเฉพาะเมื่อผู้พูดมีอายุน้อยกว่าผู้ฟังที่รู้จึกกับตน แต่อายุไม่เป็นปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จึกใช้เรียกขานกัน การที่คน

ไม่รู้จักในสังคมไทยหันมาใช้คำเรียกญาติ เรียกผู้ฟังแทนที่จะใช้คำนำหน้า อาจตีความได้ว่า คำเรียกญาติ มีความหมายแสดงความเคารพสูงกว่า คำนำหน้า เสียอีก ในกรณีที่ผู้พูดกับผู้ฟังไม่สนิทกัน

6.5.7 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการตามอายุ

ก. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้ เรียกผู้รับบริการตามอายุ

การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ให้บริการอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้ เรียกผู้รับบริการของตน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 100

ตารางที่ 100 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้ เรียกผู้รับบริการตามอายุ

อายุ	ภาษา	
	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า, คำนำหน้า+ชื่อ	คำนำหน้า
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	คำนำหน้า	คำนำหน้า
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า+คำ เรียกญาติ	คำนำหน้า

จากตาราง 100 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้ เรียกผู้รับบริการตามอายุมีรูปแบบแตกต่างกัน คือ เมื่อผู้ให้บริการมีอายุมากกว่า

หรือเท่ากับผู้รับบริการก็จะเรียกผู้รับบริการด้วย คำนำหน้า เหมือนกัน และผู้ให้บริการที่อายุมากกว่าก็จะเรียกผู้รับบริการที่อายุน้อยกว่าด้วย คำนำหน้า+ชื่อ เช่นเดียวกับ คำนำหน้า ตามลำดับด้วย แต่เมื่อผู้ให้บริการอายุน้อยกว่าผู้รับบริการก็จะเรียกผู้รับบริการด้วย คำนำหน้า+คำเรียกญาติ ในขณะที่คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามอายุมีรูปแบบเหมือนกันคือ คำนำหน้า ตามลำดับ โดยไม่คำนึงว่าผู้ให้บริการมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้รับบริการ แสดงให้เห็นว่าอายุเป็นปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการแต่อายุไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อผู้พูดในบทบาทผู้ให้บริการที่อายุน้อยจะให้ คำเรียกญาติ เป็นส่วนประกอบคำเรียกขานเช่นเดียวกับใน 6.5.6 เราอาจสรุปได้ว่า คำเรียกญาติ แสดงถึงความเคารพมากกว่า คำนำหน้า

ข. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามอายุ
การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้รับบริการอายุมากกว่า เท่ากัน และน้อยกว่าใช้เรียกผู้ให้บริการของตน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 101

ตารางที่ 101 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามอายุ

อายุ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดอายุมากกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า, อาชีวะ/ตำแหน่ง	อาชีวะ/ตำแหน่ง
ผู้พูดอายุเท่ากับผู้ฟัง	คำนำหน้า, อาชีวะ/ตำแหน่ง	อาชีวะ/ตำแหน่ง
ผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟัง	คำนำหน้า+อ./ต.	อาชีวะ/ตำแหน่ง

จากตารางที่ 101 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามอายุมีรูปแบบแตกต่างกัน คือ เมื่อผู้รับบริการมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้ให้บริการก็จะเรียกผู้ให้บริการด้วย คำนำหน้า หรือ อาชีวะ/ตำแหน่ง เหมือนกัน แต่เมื่อผู้รับบริการอายุน้อยกว่าเรียกผู้ให้บริการอายุมากกว่าจะใช้ คำนำหน้า+อาชีวะ/ตำแหน่ง แทน ในขณะที่คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามอายุมีรูปแบบเหมือนกัน คือ อาชีวะ/ตำแหน่ง โดยไม่คำนึงว่าผู้รับบริการจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ให้บริการ แสดงให้เห็นว่าอายุเป็นปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการ โดยเฉพาะเมื่อผู้รับบริการมีอายุน้อยกว่าผู้ให้บริการ แต่อายุไม่เป็นปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการ อนึ่ง การใช้ คำนำหน้า+อาชีวะ/ตำแหน่ง เมื่อผู้พูดมีอายุน้อยกว่าผู้ฟัง แต่การใช้ คำนำหน้า หรือ อาชีวะ/ตำแหน่ง ตามลำพัง เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่าผู้ฟังแสดงให้เห็นว่ารูปแบบผสม คำนำหน้า+ อาชีวะ/ตำแหน่ง แสดงความเคารพมากกว่าการใช้รูปแบบเดี่ยวแบบ

ไต่แบบหนึ่ง

6.5.8 สรุปการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับ
ภาษาฝรั่งเศสตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากผลการเปรียบเทียบคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ใช้มากที่สุด เป็นอันดับหนึ่งตามอายุของผู้พูดกับผู้ฟัง สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. อายุเป็นปัจจัยกำหนดการใช้คำเรียกขานในภาษาไทย

เช่นเดียวกับบทบาททางสังคมของผู้พูดกับผู้ฟัง กล่าวคือ เมื่อผู้พูดมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้ฟัง ผู้พูดจะเรียกผู้ฟังด้วยคำเรียกขานรูปแบบเดียวกัน ได้แก่ คำเรียกขานที่ใช้โดยผู้บังคับบัญชาอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้ใต้บังคับบัญชา สามีที่อายุมากกว่าหรือเท่ากับภรรยา ภรรยาอายุเท่ากับสามี เพื่อนอายุมากกว่าหรือเท่ากัน และคู่รักอายุมากกว่าหรือเท่ากับคู่รักของตนคือ ชื่อ คำเรียกขานที่ใช้โดยผู้ใต้บังคับบัญชาอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้ฟัง และคนรู้จักที่อายุมากกว่าหรือเท่ากับอีกฝ่ายหนึ่งคือ คำนำหน้า+ชื่อ และคำเรียกขานที่ใช้คนไม่รู้จักกันที่อายุมากกว่าหรือเท่ากับอีกฝ่ายหนึ่ง ผู้ให้บริการอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้รับบริการและผู้รับบริการอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้ให้บริการ คือ คำนำหน้า แต่เมื่อผู้พูดอายุน้อยกว่าผู้ฟังผู้พูดจะเรียกผู้ฟังด้วยคำเรียกขานที่มีรูปแบบแตกต่างจากที่ผู้อายุมากกว่าหรือเท่ากันใช้ เรียกผู้ฟังอายุน้อยกว่าหรือเท่ากัน คือ คำเรียกขานที่ใช้โดยผู้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่ามีรูปแบบแปรจาก ชื่อ เป็น คำนำหน้า+ชื่อ คำเรียกขานที่ใช้โดยผู้ใต้บังคับบัญชาอายุน้อยกว่ามีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า+ชื่อ เป็น คำนำหน้า หรือ คำเรียกญาติ คำเรียกขานที่ใช้โดยภรรยาอายุน้อยกว่า เพื่อนอายุน้อยกว่า คู่รักอายุน้อยกว่าจะมีรูปแบบแปรจาก ชื่อ เป็น คำเรียกญาติ+ชื่อ และคำเรียกขานที่ใช้โดยคนรู้จักที่อายุน้อยกว่าจะมีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า+ชื่อ เป็น คำเรียกญาติ+ชื่อ คำเรียกขานที่ใช้โดยคนไม่รู้จักอายุน้อยกว่ามีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า เป็น คำเรียกญาติ คำเรียกขานที่ใช้โดยผู้ให้บริการอายุน้อยกว่ามีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า เป็น คำนำหน้า+คำเรียกญาติ และคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้รับบริการอายุน้อยกว่ามีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า เป็น คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง การใช้คำเรียกขานที่มีรูปแบบแปรไป

จากรูปแบบที่ใช้โดยทั่วไป เมื่อผู้พูดมีอายุน้อยกว่าผู้ฟังสะท้อนให้เห็นว่าในสังคมไทยนั้นผู้ที่มีอายุน้อยมักให้ความเคารพผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้ว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่านั้นจะมีสถานภาพสังคมที่สูงกว่า และในขณะเดียวกันผู้ที่มีอายุน้อยกว่าจะแสดงความสนิทสนมน้อยลง เมื่อผู้ที่มีอายุน้อยกว่ามีสถานภาพทางสังคมที่เท่ากับผู้ที่อายุมากกว่า เช่น ภรรยา คู่รัก เพื่อน คนรู้จัก คนไม่รู้จัก ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ เป็นต้น

2. อายุไม่เป็นปัจจัยที่กำหนดการใช้คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้พูดในแต่ละบทบาททางสังคมที่อายุมากกว่าเท่ากัน และน้อยกว่าผู้ฟังมีรูปแบบเดียวกันและไม่แตกต่างจากรูปแบบที่ใช้โดยทั่วไปตามบทบาททางสังคม แสดงให้เห็นว่าบทบาททางสังคมเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส คือ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้บังคับบัญชา สามี ภรรยา เพื่อน คู่รัก และคนรู้จัก คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยคนไม่รู้จักกันและผู้ให้บริการ และ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ใช้โดยผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้รับบริการ โดยไม่คำนึงว่าผู้พูดจะมีอายุมากกว่า เท่ากัน หรือน้อยกว่าผู้ฟัง การใช้คำเรียกขานที่ไม่มีการแปรรูปแบบไปตามอายุในแต่ละบทบาททางสังคมของผู้พูดนี้ สะท้อนให้เห็นว่าในสังคมฝรั่งเศสนั้น อายุไม่ใช่สิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันของชาวฝรั่งเศส ดังนั้นผู้ที่มีอายุน้อยกว่าไม่จำเป็นต้องให้ความเคารพหรือให้ความสนิทสนมกับผู้ที่มีอายุมากกว่าน้อยลง แต่ชาวฝรั่งเศสจะคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนที่สัมพันธ์กับผู้ฟังมากกว่าว่าตนเองนั้นมีสถานภาพสูงกว่า เท่ากัน หรือต่ำกว่าผู้ฟัง

6.6 การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากผลการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง ในเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ใช้ตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟังนั้น ผู้วิจัยเปรียบเทียบรูปแบบที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับหนึ่ง เพราะต้องการให้เห็นแนวโน้มการใช้รูปแบบที่สำคัญที่สุดเช่นเดียวกับ 6.4 บทบาท

ทางสังคมของผู้พูดกับผู้ฟังที่นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามเพศนี้เป็นบทบาทเดียวกับที่วิเคราะห์ใน 3.2 และ 5.2 ได้แก่ ญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้น้อย ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา คู่รัก เพื่อน คนรู้จักกัน คนไม่รู้จักกัน ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ โดยแสดงในตารางแสดงการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามเพศ ซึ่งแนวนอนแสดงรูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษาและแนวตั้งแสดงเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง ได้แก่ ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังชาย ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังหญิง ผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังชาย และผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังหญิง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำเรียกขานในทั้งสองภาษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.6.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อยตามเพศ

ก. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษา ที่ญาติผู้ใหญ่ชายใช้เรียกญาติผู้น้อยชายและหญิง และญาติผู้ใหญ่หญิงใช้เรียกญาติผู้น้อยชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 102

ตารางที่ 102 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังหญิง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 102 จะเห็นได้ว่าค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ญาติผู้
ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามเพศมีรูปแบบเหมือนกัน คือ ชื่อ โดยไม่คำนึงว่าญาติผู้
ใหญ่และญาติผู้น้อยเป็นชายหรือหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศไม่ใช่ปัจจัยกำหนดค่าเรียก
ขานในทั้งสองภาษาที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย

ข. ค่าเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อย
ใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ตามเพศ

การใช้ค่าเรียกขานในทั้งสองภาษา ที่ญาติผู้น้อยชายใช้
เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิง และญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ชายและหญิง มีรูป
แบบดังแสดงในตารางที่ 103

ตารางที่ 103 ค่าเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้
ใหญ่ตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังชาย	ค่าเรียกญาติ	ค่าเรียกญาติ
ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังหญิง	ค่าเรียกญาติ	ค่าเรียกญาติ
ผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังชาย	ค่าเรียกญาติ+ ชื่อ	ค่าเรียกญาติ
ผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังหญิง	ค่าเรียกญาติ	ค่าเรียกญาติ

จากตารางที่ 103 จะเห็นได้ว่าค่าเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อย
ใช้เรียกญาติผู้ใหญ่มีรูปแบบแตกต่างกัน คือ ค่าเรียกญาติ เป็นค่าเรียกขานที่ญาติผู้
น้อยชายเรียกญาติผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิง และญาติผู้น้อยหญิงใช้เรียกญาติผู้ใหญ่หญิง

แต่เมื่อญาติผู้น้อยหญิง เรียกญาติผู้ใหญ่ชายค่า เรียกขานจะมีรูปแบบแปรจากที่ใช้ คำเรียกญาติ เป็น คำเรียกญาติ+ชื่อ ในขณะที่ค่า เรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ญาติผู้น้อยใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่มีรูปแบบเหมือนกันคือ คำเรียกญาติ โดยไม่คำนึงว่าตนเองและญาติผู้ใหญ่ของตนเป็นชายหรือหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่ โดยเฉพาะเมื่อญาติผู้น้อยหญิง เรียกญาติผู้ใหญ่ชายแต่เพศไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยใช้ เรียกญาติผู้ใหญ่

6.6.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศ

ก. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษา ที่ผู้บังคับบัญชาชายใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง และผู้บังคับบัญชาหญิงใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 104

ตารางที่ 104 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังหญิง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังชาย	คำนำหน้า+ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังหญิง	ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 104 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศมีรูปแบบต่างกัน คือ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาชาย เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิง และผู้บังคับบัญชาหญิง เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิง แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาหญิง เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชาย คำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก ชื่อ เป็น คำนำหน้า+ชื่อ ในขณะที่คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามเพศมีรูปแบบเหมือนกัน คือ ชื่อ โดยไม่คำนึงว่าผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นชายหรือหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหญิง เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายจะใช้ คำนำหน้า+ชื่อ แทน ชื่อ ตามลำพัง เพื่อแสดงความยกย่องผู้ใต้บังคับบัญชาชาย ซึ่งต่างจากภาษาฝรั่งเศสที่ไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

- ข. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาตามเพศ
- การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาชายและหญิง และผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 105

ตารางที่ 105 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้
บังคับบัญชาตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พบชาย เรียกผู้ฟังชาย	คำเรียกญาติ	อาชีพ/ตำแหน่ง
ผู้พบชาย เรียกผู้ฟังหญิง	คำนำหน้า+ชื่อ	คำนำหน้า
ผู้พบหญิง เรียกผู้ฟังชาย	คำนำหน้า+อ./ต.	อาชีพ/ตำแหน่ง
ผู้พบหญิง เรียกผู้ฟังหญิง	คำนำหน้า+ชื่อ	อาชีพ/ตำแหน่ง

จากตารางที่ 105 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามเพศมีรูปแบบแตกต่างกันคือ ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายด้วย คำเรียกญาติ เพื่อแสดงความเคารพมากขึ้น ผู้ใต้บังคับบัญชาชายและหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงด้วย คำนำหน้า+ชื่อ และผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายด้วย คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง การที่ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายด้วย คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง แทน คำนำหน้า+ชื่อ ซึ่งใช้เรียกบังคับบัญชาหญิง กล่าวได้ว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงแสดงความเคารพผู้บังคับบัญชาเพศต่างกันมากกว่าเพศเดียวกัน เช่นเดียวกับผู้ใต้บังคับบัญชาชายใช้ คำเรียกญาติ เรียกผู้บังคับบัญชาเพศเดียวกันเพื่อแสดงความเคารพมากขึ้น และคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามเพศมีรูปแบบแตกต่างกันเช่นเดียวกัน คือ อาชีพ/ตำแหน่ง เป็นคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชาย และผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาทั้งชายและหญิง แต่เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงคำเรียกขานจะมีรูปแบบแปรจาก อาชีพ/ตำแหน่ง เป็น คำนำหน้า เนื่องจากผู้ใต้บังคับบัญชาชาย

แสดงความห่างเหินผู้บังคับบัญชาเพศต่างกันมากกว่าเพศเดียวกันแสดงให้เห็นว่าเพศเป็นปัจจัยกำหนดค่าเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชาในทั้งสองภาษา

6.6.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตามเพศ

ค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่เพื่อนชายเรียกเพื่อนชายและหญิง และเพื่อนหญิงเรียกเพื่อนชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 106

ตารางที่ 106 ค่าเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกันตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังหญิง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังหญิง	ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 106 จะเห็นได้ว่าค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่เพื่อนใช้เรียกขานกันตามเพศมีรูปแบบเหมือนกัน คือ เพื่อนต่างเรียกกันด้วย ชื่อ โดยไม่คำนึงว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นชายหรือหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศไม่ใช่ปัจจัยกำหนดค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่เพื่อนใช้เรียกขานกัน

6.6.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคู่รักตามเพศ

ค่าเรียกขานในทั้งสองภาษาที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามเพศ มี

เฉพาะฝ่ายชายเรียกฝ่ายหญิงและฝ่ายหญิงเรียกฝ่ายชาย มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 107

ตารางที่ 107 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามเพศ

เพศ	ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
	ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังหญิง	ชื่อ	ชื่อ
	ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 107 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่คู่รักใช้เรียกขานกันตามเพศนั้นมีรูปแบบเหมือนกัน คือ ผู้พูดชายเรียกหญิงคนรัก และผู้พูดหญิงเรียกชายคนรักของตนด้วย ชื่อ เหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าเพศไม่ใช่ปัจจัยกำหนดคำเรียกขานที่คู่รักใช้เรียกขานกันในทั้งสองภาษา

6.6.5 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักตามเพศ

คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนรู้จักชายและหญิงและผู้พูดหญิงใช้เรียกคนรู้จักชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 108

ตารางที่ 108 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังชาย	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดชายเรียกผู้ฟังหญิง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังชาย	คำนำหน้า+ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดหญิงเรียกผู้ฟังหญิง	คำนำหน้า+ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 108 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันตามเพศมีรูปแบบต่างกัน คือ ผู้พูดชายเรียกคนรู้จักชายและหญิงด้วย ชื่อ แต่ผู้พูดหญิงเรียกคนรู้จักชายและหญิงด้วย คำนำหน้า+ชื่อ ในขณะที่คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักกันใช้เรียกขานกันตามเพศนั้นมีรูปแบบเหมือนกัน คือ ชื่อ โดยไม่คำนึงว่าผู้พูดและผู้ฟังซึ่งเป็นคนรู้จักกันจะเป็นชายหรือหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่คนรู้จักใช้เรียกขานกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงไทยนั้นให้ความสำคัญสนทนากับคนต่างเพศน้อยกว่าผู้หญิงฝรั่งเศสแม้ว่าจะเคยรู้จักกันมาก่อน ดังจะเห็นได้จาก เพศไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกัน

6.6.6 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนไม่รู้จักตามเพศ

คำเรียกขานในทั้งสองที่ผู้พูดชายใช้เรียกคนไม่รู้จักชายและหญิง และผู้พูดใช้เรียกคนไม่รู้จักชายและหญิง มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 109

ตารางที่ 109 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่คนไม่รู้จักใช้เรียกขานกันตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังชาย	คำนำหน้า	คำนำหน้า
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังหญิง	คำนำหน้า	คำนำหน้า
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังชาย	คำนำหน้า	คำนำหน้า
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังหญิง	คำนำหน้า	คำนำหน้า

จากตารางที่ 109 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่คนไม่รู้จักใช้เรียกขานกันตามเพศนั้นมีรูปแบบเหมือนกัน คือ คำนำหน้า โดยไม่คำนึงว่าผู้พูดและผู้ฟังซึ่งเป็นคนไม่รู้จักกันนั้นเป็นชายหรือหญิง แสดงว่าเพศไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานที่คนไม่รู้จักกันใช้เรียกขานกันในทั้งสองภาษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในสังคมไทยกับสังคมฝรั่งเศสนั้นความสัมพันธ์ระหว่างคนไม่รู้จักกันนั้นจัดเป็นความสัมพันธ์ที่ผู้พูดกับผู้ฟังมีความห่างเหินกันมากที่สุด ดังนั้น การใช้ คำนำหน้า ตามลำพังเป็นคำเรียกขานที่คนไม่รู้จักใช้เรียกขานกัน จึงจัดว่าเป็นคำเรียกขานที่แสดงความห่างเหินกันมากที่สุด

6.6.7 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการตามเพศ

ก. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการตามเพศ

การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ให้บริการชายเรียกผู้รับบริการชายและหญิง และผู้ให้บริการหญิงใช้เรียกผู้รับบริการชายและหญิง

มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 110

ตารางที่ 110 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังชาย	ค่านำหน้า	ค่านำหน้า
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังหญิง	ค่านำหน้า	ค่านำหน้า, ชื่อ
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังชาย	ค่านำหน้า	ค่านำหน้า, ชื่อ
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังหญิง	ค่านำหน้า, ค่านำหน้า+ชื่อ	ค่านำหน้า, คำ ค่านำหน้า+นามสกุล

จากตารางที่ 110 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการตามเพศมีรูปแบบเหมือนกัน คือ ค่านำหน้า โดยไม่คำนึงว่าผู้พูดซึ่งเป็นผู้ให้บริการและผู้ฟังซึ่งเป็นผู้รับบริการเป็นชายหรือหญิง นอกจากนี้ผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการด้วยคำเรียกขานรูปแบบอื่น ๆ ในทั้งสองภาษาได้เช่นเดียวกับ ค่านำหน้า คือ ในภาษาไทยผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้รับบริการหญิงด้วย ค่านำหน้า+ชื่อ ได้เช่นกัน ส่วนในภาษาฝรั่งเศสผู้ให้บริการเรียกผู้รับบริการที่มีเพศต่างกันด้วย ชื่อ และผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้รับบริการหญิงด้วย ค่านำหน้า+นามสกุล ได้เช่นกัน แสดงให้เห็นว่าเพศดูเหมือนไม่เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ ถึงแม้ว่าจะมีรูปแบบเพิ่มขึ้นเมื่อผู้พูดและผู้ฟังเป็นหญิงเหมือนกันในทั้งสองภาษา และผู้พูดกับผู้ฟังมีเพศตรงข้ามกันในภาษาฝรั่งเศส และจากรูปแบบคำเรียกขานที่ใช้ในทั้งสองภาษาจะเห็นได้ว่า ค่านำหน้า ตามลำดับ

เป็นคำเรียกขานหรือส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขานที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองฝ่ายจัดว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกันมาก เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนไม่รู้จักในทั้งสองภาษา

ข. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามเพศ
การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้รับบริการชายเรียกผู้ให้บริการชายและหญิง และผู้รับบริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายและหญิงมีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 111

ตารางที่ 111 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามเพศ

เพศ \ ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังชาย	คำนำหน้า, อาซีฟ/ตำแหน่ง	อาซีฟ/ตำแหน่ง, ชื่อ
ผู้พูดชาย เรียกผู้ฟังหญิง	ไม่พบในข้อมูล	อาซีฟ/ตำแหน่ง, ชื่อ, คำนำหน้า+
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังชาย	คำนำหน้า+ อาซีฟ/ตำแหน่ง	อาซีฟ/ตำแหน่ง
ผู้พูดหญิง เรียกผู้ฟังหญิง	คำนำหน้า+ อาซีฟ/ตำแหน่ง, คำนำหน้า+ชื่อ	อาซีฟ/ตำแหน่ง

จากตารางที่ 111 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามเพศมีรูปแบบแตกต่างกัน คือ ผู้รับบริการชายจะเรียกผู้ให้บริการชายด้วย ค่านำหน้า หรือ อาชีพ/ตำแหน่ง แต่ผู้รับบริการหญิงจะเรียกผู้ให้บริการชายและหญิงด้วย ค่านำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง รวมทั้งผู้รับบริการหญิงอาจเรียกผู้ให้หญิงด้วย ค่านำหน้า+ชื่อ ได้เช่นเดียวกับ ค่านำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง และคำเรียกขานที่ผู้รับบริการชายใช้เรียกผู้ให้บริการหญิงไม่สามารถวิเคราะห์ได้ เนื่องจากไม่ปรากฏในการเก็บข้อมูล ส่วนคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการเรียกผู้ให้บริการตามเพศจะมีรูปแบบเหมือนกัน คือ อาชีพ/ตำแหน่ง โดยไม่คำนึงว่าผู้รับบริการและผู้ให้บริการเป็นชายหรือหญิง แต่ผู้รับบริการชายอาจเรียกผู้ให้บริการชายด้วย ชื่อ ได้เช่นเดียวกัน และผู้รับบริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงด้วย ชื่อ และ ค่านำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง เช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าเพศเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการ โดยเฉพาะเมื่อผู้รับบริการหญิงเรียกผู้ให้บริการเพศเดียวกัน และต่างเพศกัน—แต่อย่างไรก็ตาม ค่านำหน้า ก็ยังคงเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเรียกขาน แสดงให้เห็นว่าทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกัน สำหรับในภาษาฝรั่งเศสนั้น เพศดูเหมือนจะไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้รับบริการใช้เรียกผู้ให้บริการ ถึงแม้จะมีรูปแบบเพิ่มขึ้นเมื่อผู้พูดเป็นชาย

6.6.8 สรุปการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งตามเพศของผู้พูดกับผู้ฟัง พบว่า เพศเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังในบางบทบาททางสังคม ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

1. เพศไม่ใช่ปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย เพื่อนใช้เรียกกัน คู่รักใช้เรียกกัน คนไม่รู้จักใช้เรียกกัน และผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการ กล่าวคือ คำเรียกขานที่ใช้มีรูปแบบเหมือนกัน แม้ว่าผู้พูดและผู้ฟังจะเป็นชายหรือหญิงและคำเรียกขานดังกล่าวมีรูปแบบเดียว

กับที่ใช้ตามบทบาททางสังคม ดังนี้ คือ ชื่อ เป็นคำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียก
เรียกญาติพี่น้อง เพื่อนใช้เรียกกัน และคู่รักใช้เรียกกัน ส่วน คำนำหน้า เป็น
คำเรียกขานที่คนไม่รู้จักกันใช้เรียกขานกัน และผู้ให้บริการใช้เรียกผู้รับบริการโดย
ไม่คำนึงว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นชายหรือหญิง

2. เพศไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศส
แต่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในภาษาไทย เมื่อญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ ผู้
บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา คนรู้จักใช้เรียกกัน และผู้รับบริการใช้เรียกผู้
ให้บริการ กล่าวคือ คำเรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ใช้จะมีรูปแบบเหมือนกัน เมื่อผู้
พูดชายหรือหญิง เรียกผู้ฟังชายหรือหญิง และมีรูปแบบเหมือนกับคำเรียกขานที่ใช้ตาม
บทบาททางสังคม ได้แก่ ญาติผู้น้อยยังคงเรียกญาติผู้ใหญ่ของตนด้วย คำเรียกญาติ ผู้
บังคับบัญชายังคงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาและคนรู้จักเรียกขานกันด้วย ชื่อ และผู้รับบริการ
เรียกผู้ให้บริการด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง เช่นเดิม แต่คำเรียกขานในภาษาไทยที่ใช้จะ
มีรูปแบบแปรไป ดังนี้คือคำเรียกขานที่ญาติน้อยผู้หญิง เรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีรูปแบบแปร
จาก คำเรียกญาติ เป็น คำเรียกญาติ+ชื่อ คำเรียกขานที่ผู้บังคับบัญชาหญิง เรียกผู้
ใต้บังคับบัญชาชายมีรูปแบบแปรจาก ชื่อ เป็น คำนำหน้า+ชื่อ คำเรียกขานที่ผู้พูดชาย
เรียกคนรู้จักกันทั้งชายและหญิงมีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า+ชื่อ เป็น ชื่อ คำเรียก
ขานที่ผู้รับบริการหญิง เรียกผู้ให้บริการชายหรือหญิงมีรูปแบบแปรจาก คำนำหน้า หรือ
อาชีพ/ตำแหน่ง เป็น คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง

3. เพศเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ใต้
บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา กล่าวคือ คำเรียกขานในแต่ละภาษามีรูปแบบต่าง
จากรูปแบบทั่วไป คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา
คือ คำนำหน้า+ชื่อ แต่เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาชาย เรียกผู้บังคับบัญชาชายและผู้ใต้บังคับ
บัญชาหญิง เรียกผู้บังคับบัญชาชาย คำเรียกขานที่ใช้มีรูปแบบเปลี่ยนแปลงจาก คำนำ
หน้า+ชื่อ เป็น คำเรียกญาติ และ คำนำหน้า+อาชีพ/ตำแหน่ง ตามลำดับ ส่วนคำ
เรียกขานในภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาคือ อาชีพ/ตำแหน่ง
แต่เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาชาย เรียกผู้บังคับบัญชาหญิง คำเรียกขานที่ใช้มีรูปร่างออกไป

จาก ลาชีพ/ตำแหน่ง เป็น คำนำหน้า

6.7 การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากผลการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง ในการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามความใกล้ชิดของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง ผู้วิจัยเปรียบเทียบรูปแบบที่ปรากฏใช้มากเป็นอันดับหนึ่งเพราะต้องการให้เห็นแนวโน้มการใช้รูปแบบที่สำคัญที่สุด เช่นเดียวกับ 6.4 บทบาททางสังคมของผู้พูดนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษานี้เป็นบทบาทเดียวกับที่วิเคราะห์ใน 3.3 และ 5.3 ที่เหมือนกัน ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อน และคนรู้จัก อนึ่งตารางแสดงการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามความใกล้ชิดนั้น แนวนอนแสดงรูปแบบคำเรียกขานในทั้งสองภาษา และแนวตั้งแสดงความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง ได้แก่ ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง และผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำเรียกขานในทั้งสองภาษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.7.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด

ก. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 112

ตารางที่ 112 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด

ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ความใกล้ชิด		
ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 112 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตนมีรูปแบบเหมือนกัน คือ ชื่อ แสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดไม่ใช่ปัจจัยกำหนดการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา เนื่องจากผู้บังคับบัญชายังคงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ชื่อ เช่นเดิม แม้ว่าจะมีความใกล้ชิดหรือไม่มีความใกล้ชิดกันก็ตาม

ข. คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด

การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกับตน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 113

ตารางที่ 113 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามความใกล้ชิด

ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ความใกล้ชิด		
ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง	คำนำหน้า+ชื่อ	วลีฯ, คำขยายฯ+ชื่อ
ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง	คำนำหน้า	อาชีพ/ตำแหน่ง

จากตารางที่ 113 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชามีรูปแบบแตกต่างกันไปตามความใกล้ชิดในทั้งสองภาษาคือ ในภาษาไทยนั้น ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนด้วย คำนำหน้า+ชื่อ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้โดยทั่วไป แต่เมื่อเรียกผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิด คำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรไปเป็น คำนำหน้า ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตาม คำนำหน้า ยังคงเป็นส่วนประกอบสำคัญของคำเรียกขานจึงอาจกล่าวได้ว่า คำนำหน้า ที่เป็นส่วนประกอบของคำเรียกขานนี้แสดงถึงความเคารพที่ผู้ใต้บังคับบัญชามีต่อผู้บังคับบัญชา และการที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับตนด้วย คำนำหน้า ตามลำดับ อาจแสดงถึงความเคารพของผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้บังคับบัญชามากกว่าการใช้ คำนำหน้า+ชื่อ ที่นำไปใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตน สำหรับภาษาฝรั่งเศสนั้นโดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชาเรียกผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง ซึ่งยังคงเป็นรูปแบบที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใกล้ชิดกับตน แต่เมื่อเรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตน คำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก อาชีพ/ตำแหน่ง เป็น วลีแสดงความรู้สึก หรือ คำขยายแสดงความรู้สึก+ชื่อ แสดงว่าความใกล้ชิดเป็นปัจจัยกำหนดการใช้คำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาในทั้งสองภาษา

6.7.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างเพื่อนตามความใกล้ชิด

คำเรียกขานในทั้งสองภาษาระหว่างเพื่อนที่ใกล้ชิด และ ไม่ใกล้ชิดกันใช้เรียกขานกันมีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 114

ตารางที่ 114 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่เพื่อนใช้เรียกขานกันตามความใกล้ชิด

ภาษา	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ความใกล้ชิด		
ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ

จากตารางที่ 114 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่เพื่อนที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดใช้เรียกขานกันมีรูปแบบเหมือนกันด้วย ชื่อ แสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดไม่เป็นปัจจัยที่กำหนดคำเรียกขานที่เพื่อนใช้เรียกขานกันทั้งสองภาษา เนื่องจากเพื่อนที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดต่างเรียกขานกันด้วย ชื่อ เหมือนกัน

6.7.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสระหว่างคนรู้จักตามความใกล้ชิด

คำเรียกขานในทั้งสองภาษาระหว่างคนรู้จักที่ใกล้ชิด และไม่ใกล้ชิดกันใช้เรียกขานกัน มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 115

ตารางที่ 115 คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันตามความใกล้ชิด

รูปแบบคำเรียกขาน / ความใกล้ชิด	ภาษาไทย	ภาษาฝรั่งเศส
ผู้พูดใกล้ชิดกับผู้ฟัง	ชื่อ	ชื่อ
ผู้พูดไม่ใกล้ชิดกับผู้ฟัง	คำนำหน้า+ชื่อ	คำนำหน้า+นามสกุล

จากตารางที่ 115 จะเห็นได้ว่าคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่คนรู้จักกันที่ใกล้ชิดกับไม่ใกล้ชิดมีรูปแบบแตกต่างกันไป คือ เมื่อคนรู้จักกันที่ใกล้ชิดกันต่างเรียกขานกันด้วย ชื่อ ในทั้งสองภาษา แต่เมื่อคนรู้จักที่ไม่ใกล้ชิดกันเรียกขานกันนั้น คำเรียกขานที่ใช้จะเปลี่ยนรูปแบบจากเดิมที่ใช้ ชื่อ เป็น คำนำหน้า+ชื่อ ในภาษาไทยและ คำนำหน้า+นามสกุล ในภาษาฝรั่งเศส แสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานที่คนรู้จักใช้เรียกขานกันและเป็นที่น่าสังเกตว่าคำเรียกขานที่คนรู้จักที่ไม่ใกล้ชิดใช้เรียกขานกันทั้งสองภาษานั้นมี คำนำหน้า เป็นส่วนประกอบสำคัญของคำเรียกขาน ซึ่งแสดงว่า คำนำหน้า เป็นคำเรียกขานหรือส่วนประกอบของคำเรียกขานที่แสดงความไม่ใกล้ชิดหรือห่างเหินกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังในทั้งสองภาษา

6.7.3 สรุปการเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟัง

จากผลการเปรียบเทียบคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ใช้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งตามความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟังนั้น พบว่าความใกล้ชิดเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังในบางบทบาททางสังคม ซึ่ง

สรุปผลได้ดังนี้ คือ

1. ความใกล้ชิดไม่เป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนเรียกขานกัน กล่าวคือ ชื่อ เป็นคำเรียกขานรูปแบบเดียวที่ผู้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา และ เพื่อนใช้ เรียกขานกันทั้งที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดกัน
2. ความใกล้ชิดเป็นปัจจัยกำหนดคำเรียกขานในทั้งสองภาษาที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ เรียกผู้บังคับบัญชา และคนรู้จักใช้ เรียกขานกันให้มีรูปแบบแตกต่างกันไป ดังนี้คือ โดยทั่วไปในภาษาไทยผู้ใต้บังคับบัญชา เรียกผู้บังคับบัญชาของตนด้วย คำนำหน้า+ชื่อ จะมีรูปแบบแปรเป็น คำนำหน้า ตามลำดับ เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่มีความใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชาของตน ส่วนในภาษาฝรั่งเศสนั้น โดยทั่วไปผู้ใต้บังคับบัญชา เรียกผู้บังคับบัญชาด้วย อาชีพ/ตำแหน่ง จะมีรูปแบบแปรเป็น วลีแสดงความรู้สึก หรือ คำขยายแสดงความรู้สึก+ชื่อ เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชามีความใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชาของตน เมื่อพิจารณาคำเรียกขานที่ผู้ใต้บังคับบัญชา เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกันในทั้งสองภาษา กล่าวได้ว่าในสังคมไทยผู้ใต้บังคับบัญชามีความใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชาน้อยกว่าในสังคมฝรั่งเศส เนื่องจากในสังคมไทยนั้นผู้ใต้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนด้วย คำนำหน้า+ชื่อ แทนการใช้ ชื่อ ตามลำดับ ซึ่งคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมักใช้เรียกขานกัน ในขณะที่ในสังคมฝรั่งเศสนั้น ผู้ใต้บังคับบัญชา เรียกผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดกับตนด้วย วลีแสดงความรู้สึก หรือ คำขยายแสดงความรู้สึก+ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมักใช้เรียกขานเช่นเดียวกัน และโดยทั่วไปคนรู้จักเรียกขานกันด้วยคำนำหน้า+ชื่อ จะมีรูปแบบแปรเป็น ชื่อ ในภาษาไทย เมื่อคนรู้จักมีความใกล้ชิดกัน แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างคนรู้จักในสังคมไทยนั้นมีความใกล้ชิดกันน้อยกว่าในสังคมฝรั่งเศสที่โดยทั่วไปคนรู้จักเรียกขานกันด้วย ชื่อ ซึ่งจะมีรูปแบบแปรเป็น คำนำหน้า+นามสกุล เมื่อคนรู้จักไม่มีความใกล้ชิดกันผู้พูด เรียกผู้ฟังที่รู้จักใกล้ชิดกับตนด้วย ชื่อ เหมือนกันทั้งสองภาษา แต่เมื่อผู้พูดเรียกผู้ฟังที่รู้จักไม่ใกล้ชิดกับตน คำเรียกขานที่ใช้จะมีรูปแบบแปรจาก ชื่อ เป็น คำนำหน้า+ชื่อ ในภาษาไทย และ คำนำหน้า + นามสกุล ในภาษาฝรั่งเศส